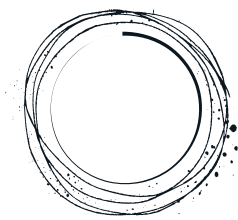

LBRIS

We know
books

DANIEL KIȚU

SIMPLE

E

M

E

ILUSTRATII DE ANDREEA LOZIOARA

EDITURA
CREATOR
BRAȘOV, 2025

CUPRINS

I. EU

POVESTE DE SUFLET	7
CAII NEBUNI.....	9
POEZIA MEA.....	10
TARTINE INTERMINABILE	13
DESPRE TĂCERE	15
CĂUTĂRILE	17
AZI DIN CARE SUNT NE-TIMPUL	18
PE TROTUAR.....	21
CURSURI DE FORMARE PENTRU SUFLET.....	23
POVESTEA UNUI SĂRUT.....	25
GĂSELNIȚĂ.....	27
PSALM – ORICUM	28
PSALM – SPOVEDUIT.....	30
EU.....	33
BALADĂ.....	34
CONJUNCTIV REVERBERAT	35
DESPRE CAPĂT.....	37
UN PLAYLIST OARECARE	39

POVESTEA UNUI DE CE.....	41
IUBIREA MEA.....	43
REMEMBER.....	44
NECROLOG.....	46
CIMITIRUL MEU.....	48
DESEN NEFĂCUT.....	50

II. TU

DACĂ TU NU EȘTI SINGURA.....	51
NE-TINE.....	55
GÂND.....	57
DE GUSTIBUS.....	58
PE VICEVERSA.....	61
IUBIRE DESPRE NE-MĂINE.....	62
DESENE DE CEAI.....	63

III. NOI

UN STICK DE MEMORIE.....	67
POVESTE.....	71
BUCĂȚĂREALA.....	72
HAI!.....	75
OCHIUL, PĂRUL, TRUPUL.....	77
SÂNGELE.....	79
IMN CUMINTE.....	81
MINUS – DOI.....	82
LUDENS.....	85

ZĂBAVA SĂRUTULUI.....	87
FAPT DIVERS	89
DACĂ VINE RĂZBOIUL PESTE NOI... ..	91
BĂRBATUL NU TREBUIE SĂ CROȘETEZE!	93
ÎNTREBĂRI.....	95
DESPRE BUZE.....	97
INSECTARUL	99

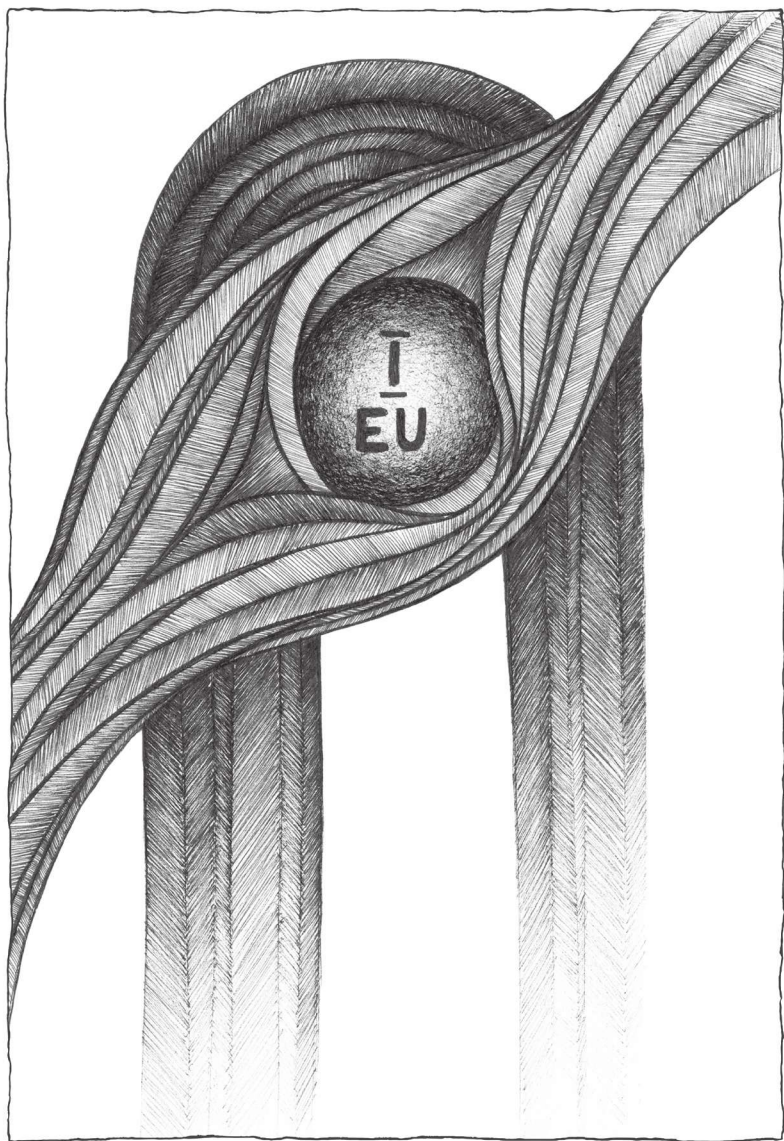
IV. LUMEA

CROITORAȘUL	105
ÎNȚELEPTOFILUL	107
KINEGHETICOS.....	109
MAGICIANUL.....	116
HAIKU	119
CUMINECARE PROFANĂ	120
DESPRE DRUM	121
PUNCT ȘI DE LA CAPĂT.....	122
CINA CEA DE FĂRĂ NIMENI.....	125
FARMECE DE SÂNZIENE	127
PRINȚESA.....	129
CAMELEONUL.....	131
CINE?	135
PATUL DE SPITAL.....	137
iOS	139
FIȚIONALĂ	140
VERSURI DEDULCITE.....	141

PORTRET DUMNEZEIRII	142
DE PRIN STRADA ACEEA.....	145
POVESTAȘUL.....	147
TOAMNA	149
POVESTEA RÂMEI.....	151
RĂSUCITORUL	153
LA COAFOR	154
ARHITECTURA FIZICEASCĂ A OMULUI.....	156

LBRIS

We know
books

POVESTE DE SUFLET

În miezul sufletului meu
căzu o sămânță
și floare glăsui
ca să vină pe la nămiezi
să-mi lăcrămeze culori nespuse
și plâns fuse
în decindea sufletului meu...

Pe strada aceea, sufletul meu
născu suflet
și pierdu suflul secundeii cu vis
și cu iezer de nuntă prin cele neștiute.

Lacrima sufletului meu
se năvăli la glăsuire
și se pierdu printre
dalele de sânge-ale uitării...

Când mai era prin
ungherele sufletului,
își mai tăia unghiile,
se pierdea pe la mijloc de gesturi
și mijeza răsărit albastru-auriu,
care se tot codea să fie al meu...

LBRIS

We know
books

CAII NEBUNI

Am o mână de cai nebuni,
care-mi aleargă prin vise
și salteaua somnului mi-e căptușită
de catifeaua și cu satinul
femeii rostogolite printre copitele lor.

E greu cu ei, caii nebuni
ai viselor mele.

Se rostogolesc peste străzile știrbe,
se urcă pe hornuri,
nechează pe la subsuoară de coșmar.

Sunt caii negri ai Infernului,
prin care curg metrouri ruginite,
poduri știrbe,
carii de vampe telegenice.

Pumnul meu de cai,
coame despletite,
devin profeți de frunze
și de crengi despletite haotic
printre barele strâmbे
ale închisorii uitării de sine.

Niște cai de gând,
răsucit pe la spatele
secundeii care n-a mai fost
timp.

POEZIA MEA

Poezia mea este sânge,
care aleargă prin venele orașului
dorit dintotdeauna
printre-ntâlniri de buze roșii,
cu moarte și înviere,
cu bucurie de-a fi.

Poezia mea este carne,
care geme
pe la colțuri de vis
cu florile amintirilor
și cu regretele ne-amintirilor
celor întâlniți vreodată.

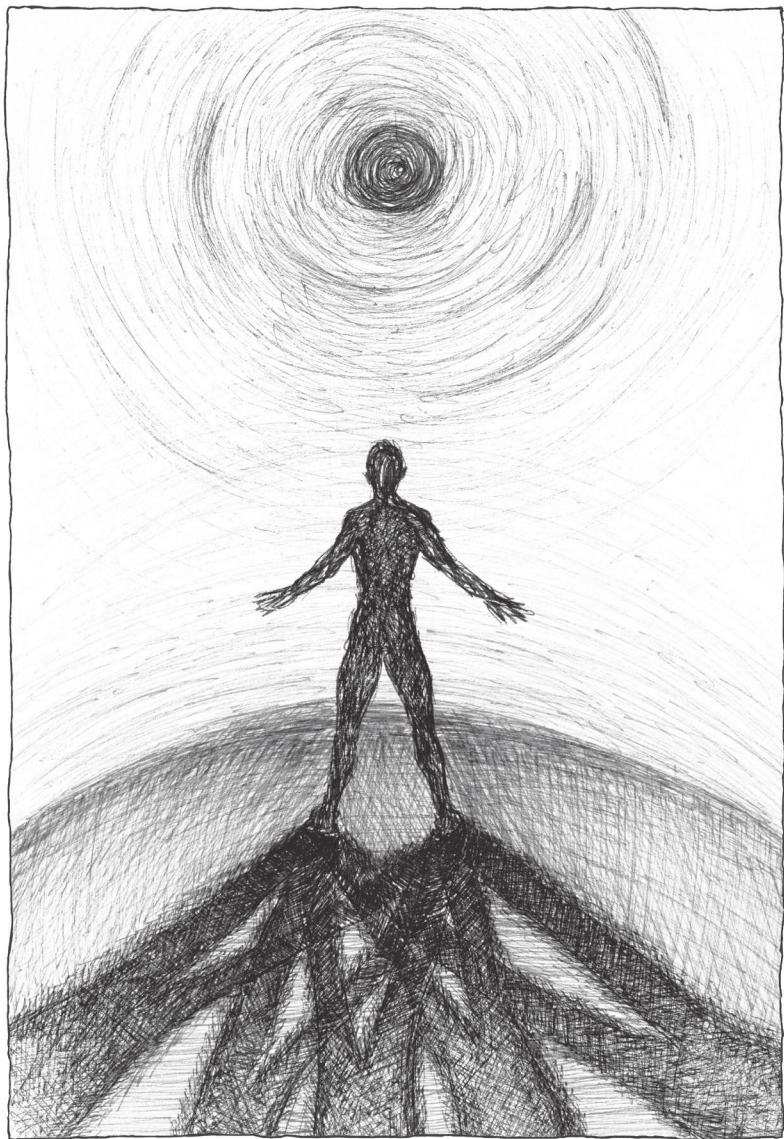
Poezia mea
sunt eu,
fără tu
și fără de noi
în osuarul floral
ca să ne prindem în hora asta
nenumită
neînchipuită...
doar soare nemilos
și vânt,
nisip de brațe prelungi
și păr verde...

Niște alge rostuite
pe la unghere...

Poezia mea sunt
cele nescrise
și nenuntite
ca să treacă Rubiconul.

LEBRIS

We know
books

TARTINE INTERMINABILE

Mănânc icre pe pâine cu zori,
ca să prind roua frăgezind
salatele bunicii,
pe când eram copil
prin praf și printre soldăței din plastic...

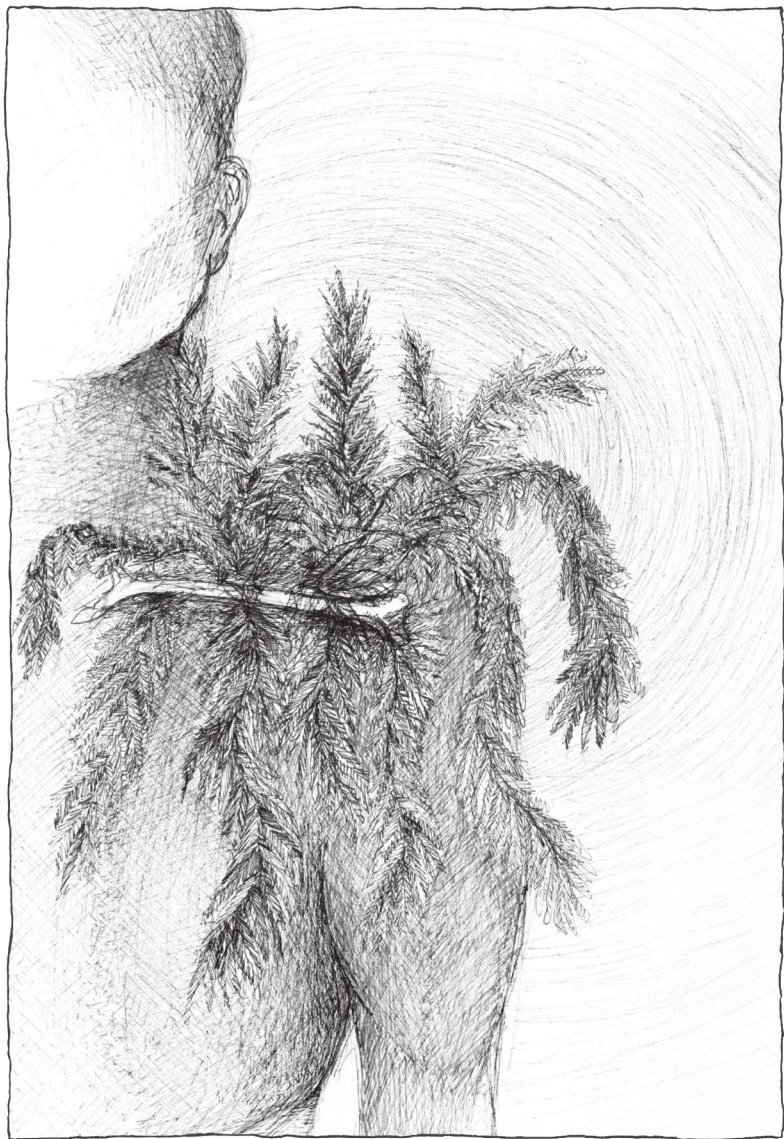
și mai mănânc gălbenuș
de ou cu ochi
ca să mă-nsoțesc în soare,
cu mireasa
nefiindă mie,
pentru că am strigat la nori
și soarele m-a pedepsit
cu umbre nesfârșite.

Îmi beau sângele de asfințit
ca să fiu strepezit
peste dinții de ferăstrău
ai iernii
și să mor
pe coastă
de umblet
văduvit.

Și mai mor
din când în când
pe la buze de lumânare
cu preot,
cu cetire
și cu liniște de Dumnezeu
negăsit...

LBRIS

We know
books

DESPRE TĂCERE

(mecanismul nașterii de sine)

Dacă eu tac,
sunt tăcere,
pentru că toți copacii din jurul meu
stau să se nască frunze de pulbere...
și zâmbesc,
fără să-mi dau seama
că tăcerea urcă,
la fel ca ferigile
pe ulucile iubirii mele,
peste clavicula
pe care mi-am rupt-o
când eram copil.

Și mă înseninez să tac,
în speranța că...
prin cristelnița noului
ritual
voi fi înveșmântat în apa
recuminecării de mine
ca să fiu:
mai pur,
mai cuminte,
mai prietenos,
mai nu știu cum
sau mai nu știu ce.

Și, dacă strivesc între dinți
un bob de strigă,
jilav de păstrăv...
cred că pot naviga iarăși

în marea șarpelui
care erai,
mamă,
când mă nașteai,
și când nu știai
cum sunt eu
cu numele meu,
ăl de pe ultima silabă
a necuviinței de mine.

CĂUTĂRILE

Caut ploaia,
care nu mai plouă
în căușul palmei,
căci ploaia care nu mai plouă
devine strălucire de lacrimă,
încată-n fântână de unghie rea.

Caut soarele, care nu mai soarește,
în căușul gâtului,
căci soarele mi-e nun și sfânt,
logodnă de suflet cu neștiutul,
strălucitor de basm inutil
și raclă de mireasă tristă,
zâmbet răstălmăcit peste coastele câmpului cu nea.

Caut căutare de mine,
care nu mai zămislește
în căuș de vers de cândva,
cu străzi rumenite de năbădăi
tinerinde
și de buze răsucite
prin miez aurind de pe stea.

Caut ne-menirea de noaten,
copite sticlind într-o fereastră
cu ceva,
închipuit, înțelenit,
în lumea de dincolo de ea...

AZI DIN CARE SUNT NE-TIMPUL

Azi sunt ieri,
cu versurile goale
și-n buzunare
te am doar pe tine,
că-mi zornăi
pe la gât,
mare albastră,
cu plete de soare,
care mă sufocă mereu...

Azi sunt mâine,
când nu vei mai fi,
căci nu am cântece
și sunt desculț de idei.

De ce n-aș fi nimeni,
dacă toată lumea se rostogolește
pe la glezna ta?

Azi sunt poimarți,
cu povești mințite
și cu spatele tău,
respirând marea cenușie,
din care nu mai știu
să pier.

Azi sunt ne-timp,
ne-mințire,
ne-știut.

Azi nu cred că sunt
sau, poate,
oi mai fi?

Mâine sunt astăzi,
pentru că pe azi l-am cam uitat
prin sertarele de alaltăieri,
când dumaticam peste farfuria
neștirii de mine
tot felul de minute flecare,
printre care se pierdea, diafană,
prințesa de niciunde
și de nicicum.

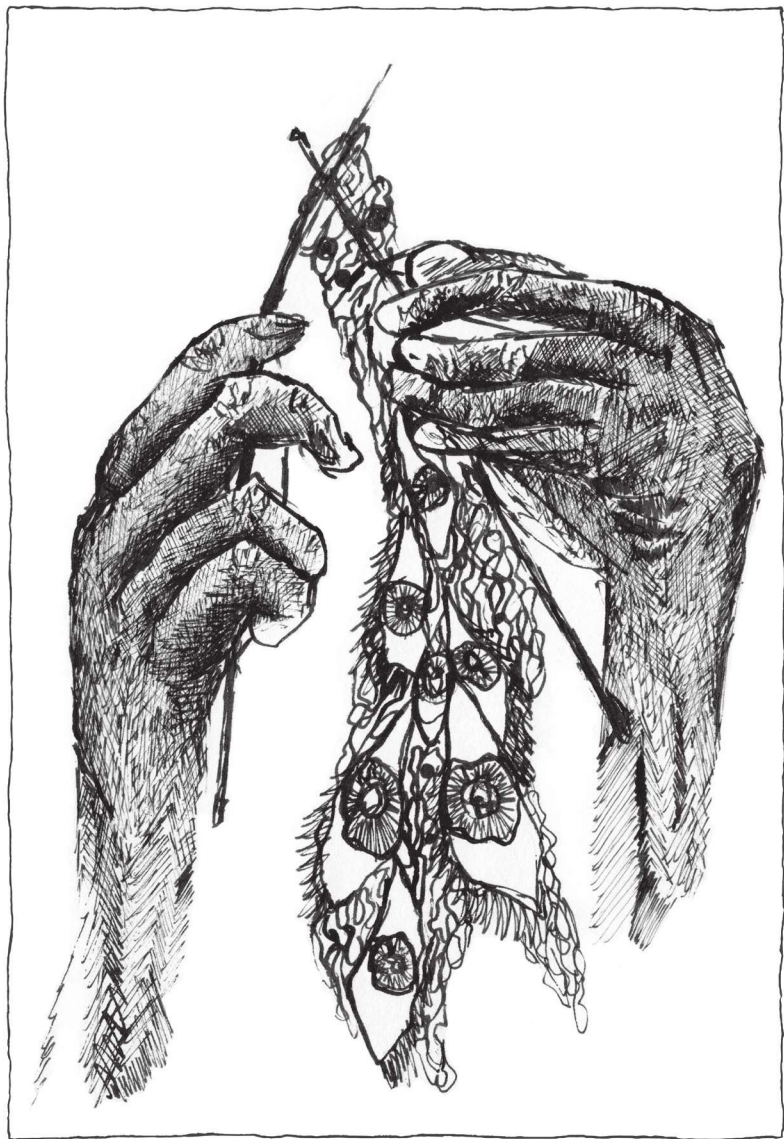
Mâine aș fi putut fi un ieri
mai tomnatic,
ascuțiș de soare boldit
printre streșini de umeri goi,
de privire cu languroasă,
tăiere verzulie
și de otgon rîzând
peste valuri pustii...

Mâine-oi fi eu,
dacă mă știu risipi
prin prundișul obtuz,
cărăuș de cuvinte ciorovăite
și de exclamări icnite.

Un macaz rujat strident
mi-aș dori pentru
mâine de ieri și de ne-răspoimâine...

LBRIS

We know
books

PE TROTUAR

Stăteam pe trotuar..
lumea trecea..
eram singur, cu gândurile mele,
strepezite de frig,
de tristețe,
de prea-cuvânt.
Încercam să nu mai stau acolo,
dar nu știam unde să mai merg.

Stăteam pe trotuar,
cu mine însumi
și însăilam clipe cu sens,
daaar..
Nu știu cum se fac ochiurile
din andrele de vise.
O andrea strălucitoare
nu se găsește oriunde.
E nevoie de suflet și de priviri cu miez..
Nu oricine știe privi cu miez.
Ochiul nu se rostogolește oriunde,
oricum, orișicum.
Andreaua face ochiul de vis,
când te aștepți mai puțin
și lumea tot merge mai departe.

Pe trotuar timpul nu trece nicicum
și nici eu nu sunt
sau poate..

LBRIS

We know
books

